

[Boligministeren]

led i regeringens boligpolitiske handlingsplan, trådte i kraft den 1. juli 1991 med en løbetid på 2 år. Pr. 1. januar 1993 blev loven ændret, idet tilskudsordningen dels blev udvidet, dels blev gjort permanent. Lovens anvendelsesområde er senere flere gange blevet udvidet.

Da situationen på boligmarkedet er forbedret markant gennem 1993 bl.a. gennem rentefaldet og adgangen til at få annuitetslån på kontantlånsbasis, foreslås en omlægning af ordningen, da aktivitetsvirkningerne af tilskudsordningen vurderes at blive reduceret betydeligt i takt med opsvinget.

Omlægningen foreslås at ske inden for den eksisterende ramme for 1994 på 1,5 mia. kr., således at denne får virkning for tilbagefaldet af uudnyttede midler fra tilsagn efter den hidtil gældende ordning. Statens udgifter påvirkes således ikke af forslaget.

Lovforslaget indebærer med henblik på at strække tilskudsmidlerne, at tilskudsprocenten generelt nedsættes fra 50 til 40, og at tilskuds maksimum nedsættes fra 10.000 kr. til 7.000 kr. for alle typer af boliger, herunder for etablere permanent overnatningsmuligheder, jf. ligningslovens § 8 A, bortset fra fredede og bevaringsværdige boliger.

Herudover foreslås det at nedsætte tilskuds maksimum til individuelle forbrugsmålere fra 8.000 kr. til 7.000 kr. og til fællesmålere fra 25.000 kr. til 20.000 kr. pr. ejendom.

Vedrørende fredede og bevaringsværdige bygninger/boliger, herunder fredede og bevaringsværdige fritidsboliger, foreslås det at nedsætte det maksimale tilskudsbeløb fra 50.000 kr. til 35.000 kr. pr. bolig, og for så vidt angår fredede og bevaringsværdige bygninger, som ikke anvendes til beboelse, at nedsætte beløbet fra 50.000 kr. til 35.000 kr. pr. 200 m² bruttoetageareal, maksimalt dog 175.000 kr., mod hidtil 250.000 kr. pr. bygning.

Gennemførelsesfristen foreslås endvidere nedsat fra 6 måneder vedrørende ejerboliger og enkeltstager i udlejningsboliger til 3 måneder, og for fællesarbejder i udlejningsejendomme og andelsboliger foreslås fristen nedsat fra 9 måneder til 6 måneder.

Det er endvidere hensigten, at de i medfør af loven fastsatte positivlister bibeholdes uændret, idet der til fritidshuse, som ikke er fredede og bevaringsværdige, dog kun kan opnås tilskud til forbrugsmålere.

Det foreslås endvidere, at tilskud efter denne lov ikke kan ydes til arbejder, hvortil der ydes støtte efter lov om privat byfornyelse eller lov om byfornyelse og boligforbedring.

Endelig foreslås det, at lovændringen får anvendelse for arbejder omfattet af tilsagn, der meddeles efter lovens ikrafttræden.

Tilskud til ansøgere, som har opnået tilsagn for lovens ikrafttræden, ydes således efter de gældende regler, hvorimod ansøgere optaget på venteliste ikke kan opnå tilskud herefter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til hjemmeservice.

(Lovforslag nr. L 210).

Ved lov nr. 455 af 30. juni 1993, der trådte i kraft den 1. januar 1994, var ejerboligforeninger, andelsboligforeninger og almennyttige boligselskaber i lighed med private forbrugere omfattede af loven, når de købte serviceydelser til brug for beboerne i ejendommen.

Det har imidlertid efterfølgende vist sig, at en række ejerboligforeninger, andelsboligforeninger og almennyttige boligselskaber anvender loven således, at viceværter afskediges og erstattes med private servicefirmaer, eller således at servicefirmaer, som også tidligere udførte arbejder, nu udfører disse med tilskud. Konsekvensen af en sådan anvendelse af loven medfører en reduktion i udgifterne til rengøring m.v. uden hermed at skabe nye arbejdspladser.

For at opnå den tilsigtede beskæftigelseseffekt foreslås det derfor at fjerne ejerboligforeninger, andelsboligforeninger og almennyttige boligselskabers mulighed for at anvende loven.

Tilskudsrammen for 1994 på 998 mio. kr. påvirkes ikke af forslaget.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 1994, således at arbejder udført efter denne dato for de berørte foreninger og selskaber ikke vil være tilskudsberettigede.

[Industri- og samordningsministeren]

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om markedsføring.

(Lovforslag nr. L 211).

Lovforslaget afløser den gældende markedsføringslov fra 1974 med senere ændringer.

Den nuværende lov har med nogle ændringer været gældende i 20 år, uanset at forholdene dengang var meget forskellige fra forholdene i dag. Det har ikke været nødvendigt eller ønskeligt at foretage en total revision af hele markedsføringsloven og dens bærende principper. Markedsføringsloven hviler på nogle gennemprøvede og velkendte principper, som er hensigtsmæssige, og som der hverken fra erhvervslivets, forbrugerorganisationernes eller myndighedernes side er noget entydigt ønske om at ændre radikalt på.

Derimod er der et behov for en øget forbrugerbeskyttelse, ligesom en justering og modernisering af loven også er påkrævet.

Forslaget bygger til dels på betænkning nr. 1236 om en ny markedsføringslov og på den tidligere regerings lovforslag om en ny markedsføringslov, L 50, som blev fremsat i oktober 1992, samt på høringssvarene til det nye lovforslag, som blev sendt i høring i december 1993.

Den tidligere regerings lovforslag lagde ikke op til en øget forbrugerbeskyttelse, og derfor er forslaget nu væsentligt anderledes på en række områder. Regeringens hensigt med lovforslaget er således at bevare en fornuftig balance mellem såvel erhvervsinteresser som forbrugerinteresser og samtidig at sikre forbrugerbeskyttelsen.

Lovforslaget har i overensstemmelse med den gældende lov bevaret generalklausulen om god markedsføringsskik som den centrale bestemmelse. Den skal sikre, at erhvervsvirksomhed drives tilbørligt og rimeligt under hensyn til såvel konkurrenter som andre erhvervsdrivende, forbrugere og almindelige samfundsinteresser. Den vil fortsat kunne tilpasses skiftende tiders behov ud fra en afvejning af de involverede interesser.

Forbrugerbeskyttelsen søges styrket gennem opretholdelse af forbudet mod tilgift og yderligere ved et nyt forbud mod visse rabatkuponer. Der har gennem flere år været et stærkt ønske om, at man som forbruger kan blive fri for rabatkuponer i dagblade, reklamebrochurer, tilbudsaviser, kuponhæfter og lignende. Disse former for rabat har i mange tilfælde virket urimelige og tilfældigt tilgængelige for forbrugerne, når man for at opnå rabat på f.eks. en dagligvare skulle købe et bestemt dagblad eller klippe kuponer ud af tilfældigt omdelte tilbudsaviser for derved at få den nødvendige værdi- eller rabatkupon. Det har endvidere været urimeligt, at forbrugerne for at opnå rabatten skulle samle reklamebrochurer og holde styr på diverse kuponer samt holde øje med, hvor og hvornår disse kuponer kunne eller skulle indløses.

Forslaget lægger endvidere i bemærkningerne i lighed med det tidligere forslag op til skærpet straf i form af større bøder for overtrædelser af loven. Det bør ikke kunne betale sig for virksomhederne at spekulere i overtrædelser af loven, fordi bødeniveauet er for lavt.

Regeringen har endvidere ud fra ønsket om styrkelse af forbrugernes interesser lagt vægt på forbrugerombudsmandens funktion.

I lighed med det tidligere forslag foreslås forhandlingsprincippet mellem forbrugerombudsmanden og de erhvervsdrivende lovfæstet. Dette indebærer, at forbrugerombudsmanden fortsat skal søge at påvirke de erhvervsdrivende til at handle i overensstemmelse med reglerne om god markedsføringsskik og i øvrigt overholde loven.

Forbrugerombudsmandens mulighed for ved forhandling med de relevante erhvervs- og forbrugerorganisationer at søge at påvirke de erhvervsdrivendes adfærd gennem udarbejdelse og offentliggørelse af retningslinjer for markedsføring foreslås ligeledes lovfæstet i overensstemmelse med praksis.

Forbrugerombudsmandens adgang til at udtale sig om sit syn på lovligheden af påtænkte markedsføringsforanstaltninger lovfæstes gennem reglen om forhåndsbesked. I modsætning til det tidligere forslag er forbrugerombudsmanden dog friere stillet til selv at prioritere sin sagsbehandling. Der er taget hensyn til, at presset mod forbrugerombudsmanden kan blive for stort, hvorfor han selv må have mulig-